

Text k dvacátému šestému setkání

Boží milosrdenství

(Nóvéna k Božímu milosrdenství od sv. Faustyny Kowalské - Deníček)

Bůh si vyvolit prostou, nevzdělanou, ale statečnou a bezmezně Jemu důvěřující řeholnici, aby jí svěřil velké poslání – nést světu poselství Jeho milosrdenství. Faustyna byla úplně nenápadná, obyčejná, v klášteře skrytá a pohrdaná svými spolusestrami. Faustyna byla mystička, Pán Ježíš k ní promlouval a ona si Jeho slova zapisovala do deníku. Novéna k Božímu milosrdenství, kterou ji Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství (2. neděle velikonoční), začíná na Velký pátek a končí v sobotu před 2. nedělí velikonoční.

Na Boží milosrdenství odkazuje už svatý Pavel v listě Efezanům: „*Ale nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Milostí jste spaseni! Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaše zásluha, je to dar Boží!*“ (Ef 2,4-8)

A také sám Ježíš zmiňuje „milostivé léto Páně“ ve svém prvním veřejném vystoupení v synagoze: „*Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.*“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli.“ (Lk 4,17-20) Milosrdenství je klíč k tomu, jak číst Ježíšův život. Postoj milosrdenství v Ježíšově lidském životě je jeho základní postoj. Přišel, aby se nás ujal – nás slabých, hříšných, zmatených a chybných a aby nám odpustil naše hříchy. Má to jedinou podmínku – musíme sami uznat naši hříšnost a poprosit za odpuštění.

I Boží soud je dílem božího milosrdenství, protože Bůh nás bude na soudě obhajovat. Bůh odpouští každému, kdo se odvolává na Boží milosrdenství. Žalobcem je Nepřítel, ale Pán Ježíš je naším obhájcem. Faustyna k tomu ve svém deníku poznamenává: „*Ve smrti se na nás nebeský otec bude dívat skrze rány svého syna.*“ (Faustyna Kowalská – Deník).

Projevem Božího milosrdenství je nejen, že nám odpouští, ale že nám vrací naši důstojnost, důstojnost Božích dětí. Každým rozhřešením nám Bůh očišťuje srdce. Bůh nemá nad našimi hříchy rukou, ví, že hřích je zlo, ale Bůh ví, že jsme slabí a že nejsme schopni nehřešit. Ví, že potřebujeme jeho slitování. To, že hřích není něco nedůležitého a malého je vidět na ceně, kterou Bůh musel za naše vykoupení zaplatit – Boží syn se dal ukřižovat, to je absolutní cena. Kříž je pak zjevením ubohosti člověka a zvrácenosti hříchu, kdy člověk byl schopný ukřižovat svého spasitele a na druhé straně je zjevením Boží lásky k nám. Jan Pavel II. řekl, že kříž vyrůstá ze samé podstaty lásky, protože kdo miluje, touží sám sebe darovat.

Pán Ježíš nás prosí, abychom odstranili všechny bariéry a překážky, které jsme si proti němu sami vztyčili, aby mohl přijít a zahrnout nás svým milosrdenstvím. Právě teď, o Velikonocích, se milosrdná Boží láska stává až absurdní a zcela určitě absolutní, Ježíš se ponížil, umývá učedníkům nohy, prožívá opuštěnost v Getsemanech, agónii na kalvárii, kde na kříž vynesl všechny hříchy celého světa a všech lidí, i ty naše. Proto se musel stát posledním z posledních, aby nás mohl zachránit. Rozhodl se k nám sklonit, sjednotit se s námi a strávit s námi celou věčnost.

Právě svatou Faustynu Kowalskou Pán Ježíš v řadě mystických zjevení povzbuzoval, aby vybízela lidstvo k hluboké a neochvějné důvěře v Boží milosrdenství.

Pán Ježíš řekl Faustyně: „Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přiveď do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.“

Novéna spočívá v prosté modlitbě korunky k Božímu milosrdenství. V Deníčku sestry Faustyny je však zaznamenána ještě rozšířenější novéna, kterou jí Pán Ježíš nadiktoval pro ni samotnou. Uvádíme ji zde také pro ty, kteří se chtějí pomodlit nověnu v této rozšířené verzi.

Mnoho věřících, kněží i řeholníků, svědčí o síle modlitby korunky k Božímu milosrdenství a slavení svátku Božího milosrdenství. Svatý Jan Pavel II., který tento svátek ustanovil, také v předvečer svátku Božího milosrdenství umírá.

NOVÉNA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

1. den: Modleme se o milosrdenství Boží pro celé lidstvo, zvláště pro hříšníky.

„Dnes mi přiveď celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.“

Nejmilosrdnější Ježíši, je ti vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na důvěru, kterou klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a všechny nás přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme tě o to pro lásku, jež tě pojí s Otcem a Duchem svatým.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo a zvláště na ubohé hříšníky, vždyť celé lidstvo je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově srdci, a pro Jeho bolestné utrpení prokaž nám své milosrdenství, abychom všemohoucnost tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství (viz na konci za nověnou)

2. den: Modleme se za kněze a řeholníky, skrze něž stéká Boží milosrdenství na lidstvo.

„Dnes mi přiveď duše kněží, řeholníků a řeholnic a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi dodaly sílu, abych vydržel hořké utrpení; skrze ně, jako skrze průtoky, stéká na lidstvo mé milosrdenství.“

Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží, řeholníků a řeholnic, a naplň je silou svého požehnání a pro lásku srdce svého Syna, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim svou sílu a světlo, aby dokázali vést ostatní po cestách spásy a aby společně zpívali ke cti tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věky věků. Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

3. den: Modleme se za všechny věrné křesťany.

„Dnes mi přiveď všechny zbožné a věrné duše a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly mi kapkou útěchy v moři hořkosti.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem štědře udílíš milosti z pokladnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme tě o to pro nesmírnou lásku, již plane tvé srdce k nebeskému Otci.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby tvé nesmírné milosrdenství s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly na věky věků.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

4. den: Modleme se za pohany a nevěřící, kteří ještě neznají Boží milosrdenství.

„Dnes mi přiveď pohany a ty, kteří mě ještě neznají. Také na ně jsem myslel při mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.“

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše pohanů, kteří tě neznají; nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali tvé podivuhodné milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího srdce.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo tě ještě neznají, ale jejichž duše jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše neví, jak velikým štěstím je tebe milovat. Učiň, ať i ony oslavují štědrost tvého milosrdenství na věky věků.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

5. den: Modleme se za bloudící ve víře.

„Dnes mi přiveď duše odloučených bratří a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé tělo i srdce – moji církev. Když se vracejí k jednotě s církví, hojí se mé rány, a tak zmírňují mé utrpení.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi dobro samo, ty neodpíráš světlo těm, kdo prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše našich odloučených bratří a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího srdce, ale učiň, ať i oni oslaví štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše našich odloučených bratří, zvláště na ty, kteří promrhali tvá dobra a zneužili tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věky věků.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

6. den: Modleme se za malé děti a duše, jež se jim podobají.

„Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral. Viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů. Na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost může přijmout pouze pokorná duše; pokorným duším dávám svou důvěru.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem...“, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení. Jsou vonící kyticí před Božím trůnem, vůní, jíž se sytí sám Bůh. Tyto duše stále přebývají ve tvém nejslitovnějším srdci a neustále a navěky zpívají píseň lásky a milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají tvému Synu; jejich vůně stoupá ze země až k tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím tě pro lásku a tvé zalíbení v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti tvého milosrdenství na věky věků.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

7. den: Modleme se za ty, kteří uctívají Boží milosrdenství a šíří v ně důvěru, a tím se stávají živým obrazem milosrdného srdce Ježíšova.

„Dnes mi přiveď duše, které zvláštním způsobem uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhloběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odleskem mého slitovného srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem. Žádná z nich se nedostane do pekelného ohně. Každou budu zvlášť bránit v hodinu její smrti.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jehož srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha; v nejrůznějších trápeních a překážkách jdou vpřed s důvěrou ve tvé milosrdenství. Jsou s tebou sjednoceny a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, nýbrž je v okamžiku skonu obejmeme tvé milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které oslavují a uctívají největší z tvých vlastností – tvé bezedné milosrdenství, a které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich srdce, přeplněné radostí, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství, podle jejich naděje a důvěry v tebe. Necht' se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl, že duše, které budou uctívat jeho nevyčerpatelné milosrdenství, bude sám chránit v životě a zvláště v hodině smrti jako vlastní slávu. Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

8. den: Modleme se za duše v očištění, aby proudy krve Ježíše Krista mírnily a zkrátily jejich utrpení, jímž splácejí dluhy své viny Boží spravedlnosti.

„Dnes mi přiveď duše, které jsou uvězněny v očištění, a ponoř je do propasti mého milosrdenství; ať prameny mé krve ochladí jejich palčivou trápení. Všechny tyto duše velmi miluji, splácejí dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně. Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku tvého nejslitovnějšího srdce duše z očištění, které jsou ti velmi milé, které však musí splatit dluh tvé spravedlnosti. Necht' proudy krve a vody, které vytryskly z tvého srdce, uhasí plameny očišťovacího ohně, aby i tam byla oslavována moc tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očistci, jež jsou skryty v nejslitovnějším srdci Ježíšově. Prosím tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro hořkost, jíž byla zaplavena jeho nejsvětější duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem tvé spravedlnosti. Nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, tvého nejmilejšího Syna, neboť věříme, že tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

9. den: Modleme se za vlašné duše, jež byly příčinou strašných bolestí Krista Pána v Getsemanech.

„Dnes mi přiveď duše vlašné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemanech dostalo od vlašných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl: Otče, odejmi ode mě tento kalich, je-li to Tvá vůle. Poslední záchranou pro ně je utéci se k mému milosrdenství.“

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku tvého nejmilovanějšího srdce vlašné duše. Ať se tyto chladné duše, které se podobají mrtvolám a naplňují tě takovým odporem, rozehřejí v ohni tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství, přitáhni je do výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť ty můžeš všechno.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na vlašné duše, uzavřené v nejslitovnějším srdci Ježíšově. Otče milosrdenství, prosím tě, pro hořké utrpení tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži dovol, aby také ony oslavovaly propast tvého milosrdenství.

Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Modlitba korunky byla formálně schválena papežem Janem Pavlem II. v roce 2001. Je součástí Novény k Božímu milosrdenství, ale může se modlit i odděleně od ní. Podle vidění sestry Faustyny, jak si je zaznamenala ve svém deníku, obdrží při smrti všichni, kteří se tuto korunku modlí, velkou milost. V jejím vidění jí Pán Ježíš řekl, že před tím, kdo se modlí tuto korunku, nebude stát ve chvíli jeho smrti jako soudce, ale jako milosrdný Spasitel. Je to mocná modlitba k vyprošení obrácení hříšníků a osvobození z moci zla. Pán Ježíš Faustyně dle jejích vidění slíbil, že touto modlitbou může být dosaženo cokoliv, co je v souladu s jeho vůlí.

Korunka se modlí na růženci:

Začíná znamením kříže: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“, pokračuje modlitbami: Otče náš, Zdrávas a Věřím v Boha.

Následuje pět desátků, kdy se na velkých zrnkách modlíme: „Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.“

Na malých zrnkách se modlíme: „Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem.“

Korunka je pak zakončena modlitbou, která se skládá z třikrát opakovaného:

„Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.“

ÚKOL K TEXTU:

Úkol si můžeme každý podle svých možností a podle své chuti udělat více či méně náročný:
Můžu se v době modlitby novény k Božímu milosrdenství (15.-23.4.) pomodlit:

- střelnou modlitbu Faustyny Kowalské „Ježíši, důvěřuji Ti.“
- jednu korunku k Božímu milosrdenství
- některé dny korunku
- kdo bude mít chuť může zkusit celou novénu

